

กษัตริย์ธรรม

ขนาดปกติ

“อานนท์ ชนเหล่าใดเที่ยวไปตามเจดีย์สถานทั้ง ๔ เหล่านี้ (คือสถานที่ประสูติ ตรัสรู้ แสดงปฐมเทศนา และปรินิพพาน) จักมีจิตเลื่อมใส ทำกาลแล้ว (ตายแล้ว) ชนเหล่านั้น จักเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ภายหลังแต่การตาย เพราะการทำลายแห่งกาย”

พระพุทธดำรัสที่พระพุทธองค์ทรงมีไว้แก่พระอานนท์ พุทธอุปัฏฐาก ในกาลก่อนที่พระองค์จะทรงปรินิพพานนั้น แสดงถึงความสำคัญของสังเวชนียสถานทั้ง ๔ แห่งนี้เป็นอย่างดี เหตุเพราะไม่ง่ายนักที่โลกจะมีพระพุทธเจ้ามาอุบัติขึ้น และที่ยากกว่านั้นคือ โอกาสที่เราจะมากเกิดเป็นมนุษย์และได้พบได้ศึกษาพระธรรมคำสั่งสอนของพระบรมศาสดา สังเวชนียสถานนี้ ปัจจุบันยังคงมีร่องรอยเหลือไว้ให้กราบไหว้บูชา หากแต่พุทธศาสนิกชนจำนวนมาก ขาดโอกาส ขาดเวลา และขาดกำลังทรัพย์ที่จะแสวงบุญในสถานที่เหล่านี้ ซึ่งอยู่ต่างประเทศ ทำให้การเดินทางลำบาก ค่าใช้จ่ายก็สูง เมื่อทุกคนมีศรัทธาเชื่อมั่นในคุณของพระพุทธเจ้า การบูชาที่ได้ก็คงไม่แตกต่างกัน วัดหรือสถานที่ปฏิบัติธรรมทางพุทธศาสนาจึงสร้างสังเวชนียสถานจำลองไว้ให้กราบไหว้บูชาแทน

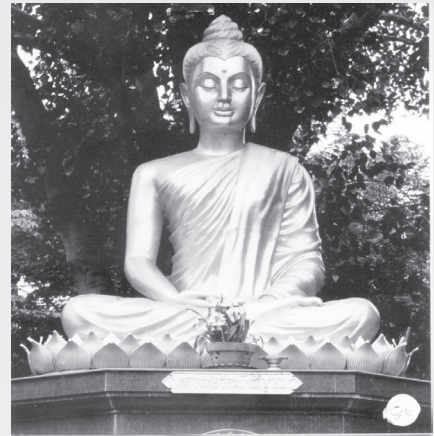
สำหรับในจังหวัดราชบุรีนั้น จะสร้างไว้ที่สำนักปฏิบัติธรรมสวนแก้ว (สาขาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กทม.) ต.ปากช่อง อ.จอมบึง จว.ราชบุรี ซึ่งมีความเหมือนจริง สวยงามและอยู่ท่ามกลางบรรยากาศอันเงียบสงบ

ประสูติ (สังเวชนียสถาน ๑) ก่อนปฐมโพธิกาล ๘๐ ปี พระโพธิสัตว์ทรงจุติจากสวรรค์ชั้นดุสิต มาปฏิสนธิในพระครรภ์ของพระนางสิริมหามายา ผู้ทรงเป็นพระมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ และทรงมีพระประสูติกาลใต้ต้นสาละในสวนลุมพินีวัน ซึ่งอยู่ระหว่างกรุงกบิลพัสดุ์ และกรุงเทวทหะ (ซึ่งเป็นเมืองแห่งพระราชมารดาที่พระนางมีพระราชประสงค์จะกลับไป เพื่อมีพระประสูติกาลตามธรรมเนียมของชนอินเดียในสมัยนั้น) ในวันเพ็ญเดือน ๖ ที่พระจันทร์เสวยวิสาขฤกษ์ โดยที่เมื่อประสูติจากพระครรภ์จะมีดอกบัวรองรับ ๗ ดอก (ซึ่งเป็นธรรมดาของพระโพธิสัตว์ที่จะมาอุบัติเป็นพระพุทธเจ้า)

ตรัสรู้ เมื่อพระชนมายุ ๒๙ พรรษา ทรงเบื่อหน่ายวิถีชีวิตในเวียงวัง จึงทรงออกผนวช และบำเพ็ญภาวนาตลอด ๖ ปี แม้การทำทุกรกิริยา (คือการทรมานพระองค์) ก็ไม่สามารถบรรลुरुธรรมที่ทรงต้องการ จึงละการทำทุกรกิริยา และได้รับข่าวมรณภาพจากนางสุชาดา ที่มีส่วนทำให้พระองค์มีพระพลานามัยแข็งแรง และภายในราตรีของวันเพ็ญเดือน ๖ ดวงจันทร์เสวยวิสาขฤกษ์เช่นกัน พระองค์ก็ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณบนรัตนบัลลังก์ที่ปูลาดด้วยหญ้ากุสะ อันโสดถยปราหมณ์ถวายเป็นที่ประทับพระศรีมหาโพธิ์ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชราแห่งนี้เอง

ปฐมเทศนา

เมื่อตรัสรู้แล้วพระองค์ทรงนึกถึงปัญจวัคคีย์ผู้เคยอุปถัมภ์ พระองค์เป็นพวกแรก จึงเสด็จไปยังป่าอิสิปตนมฤคทายวัน (แขวงเมืองพาราณสี) และทรงแสดงปฐมเทศนาแก่ปัญจวัคคีย์ ทั้ง ๕ ด้วยพระธรรมจักรกับปวัตตนสูตร ที่ว่าด้วยอริยสัจ ๔ จนทำให้ท่านโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม และพระพุทธรูปทรงอุปสมบทให้ด้วยวิธีเอหิภิกขุอุปสัมปทา จึงทำให้มีพระสงฆ์ในพุทธศาสนาเกิดขึ้นเป็นองค์แรก และรัตนะครบ ๓ ประการ คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ในวันเพ็ญเดือน ๘ นั้นเอง

ปรีณิพพาน

เมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้วได้จาริกไปทั่วชนบท เพื่อสั่งสอนประชาชน โดยใช้เวลาทั้งหมด ๔๕ ปี ต่อมาทรงเห็นว่าพระพุทธรศาสนาเริ่มมั่นคงแล้วจึงทรงปลงอายุสังขาร เมื่อพระชนมายุ ๘๐ ปี โดยทอดพระสรีรังอยู่ภายใต้โคนไม้รังในสวนสาละโนทยานของพวกมัลลกะษัตริย์ ณ เมืองกุสินารา ในท่าสี่ทิสยาสน์ คือ บรรทมตะแคงขวา พระเศียรหันสู่ทิศเหนือ พระกรขวาทอดเฉียง พระเศียร และพระหัตถ์ขวารองพระเศียรไว้ ส่วนพระกรซ้ายวางพาดตามพระวรกาย พระบาทซ้ายทับพระบาทขวา ทรงดับเบญจขันธ์ของพระองค์อย่างสนิทไม่มีชาติภพสืบต่ออีกแล้ว

ดังนั้นท่านใดที่สนใจจะนมัสการสังเวชนียสถานเหล่านี้ หากไม่มีโอกาสไปยังสถานที่จริงก็สามารถนมัสการที่สำนักปฏิบัติธรรมสวนแก้วราชบุรีได้ เพื่อจะเป็นอนุสติให้เราระลึกถึงความไม่เที่ยงของทุกสรรพสิ่งได้ เพราะแม้แต่พระพุทธรูปก็ยังไม่พ้นกฎธรรมชาตินี้เลย

